

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Singularitas bona quantoperè obseruanda, mala item singularitas quanta
mala aduehat, quomodoq[ue] vitanda sit. Cap. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Et veram perfectissimamque humilitatem mihi infunde. Da mihi odium sanctum contra me ipsum, & propriae abiectionis, propriaeque contemptus sanctissimum ferventissimumque mihi infunde desiderium.

Precatio pro humilitate vicia.

Singularitas bona quantopere observanda: mala item singularitas quanta mala aduehat quomodoque vitanda sit.

CA P V T. XXII.

Quidquid vel ex praecepto Christi aut Ecclesiae, aut status tui instituto observandum est, diligentissimè observes: nec aliorum te scandalizet tepiditas aut negligentia, ut vel eos imiteris, vel etiã iudices, sed quantum potes tuo eos exemplo adifica. Itaque propter illos in ijs aut quae ex tuo aut statu, aut debito obligaris, nõ oportet te illis conformari, si illicitè alij viuerent: nec huiusmodi singularitas in te est vituperanda, qua tu vel solus legem observas. Omnes enim Sancti hoc modo suere singulares, qui haudquaquam sancti essent, nisi singulares fuisset. Ceterum in ijs quae propriè sunt deuotionis, non sunt aliqua in publico observanda quae singularitatem ostentarent, praesertim eorundem illis vbi hac offensionem generarent. Nihil formidandum est, quod minus propterea proficias, aut quod minus Deo maneat acceptus, si fortasse caeremonias exercitiave alia corporalia deuotionis, quae neque ex statu Christiano, neque quouis alio quem profiteris, necessaria sunt observari, propterea ne inter miseris, ne singularitate tua proximorum animos turbes. Caritas enim fraterna, qua non te, sed multorum pacem quaeris, supplet, quidquid minus eã obrem, atque solebas, feceris. Corporales observantiae, exterioresque caeremoniarum parum habent meriti, vtpote, quae Deo acceptae sunt iuxta mensuram affectus & deuotionis internae, ex quibus fiunt. Siue enim caput tegas, siue detegas, in se nihil est. At vbi ex obedientia, charitate, discretione, deuotioneue, caput siue texeris, siue detexeris, meritorium est non quia caput nudasti, sed quia Deo nudasti, aut quia sic propter Deum faciens obedisti, & quia discrete circa te ipsum, prudenterque ac humiliter erga proximum te habuisti. Ex velatione igitur capitis, & huiusmodi nihil lucraris: sed ex affectu, studio, intentioneque deuotionis placendi Deo, vnde ad caput nudandum aut velandum moueris, lucraris. Quae ergo externe singularitate in huiusmodi generant, aut ostentatione, illa intermitte: internam verò reuerentiam, deuotionem, studiumque colendi Deum non intermittas: sed vbi solus in secreto fueris, etiam per signa & exercitia externa alijsque insueta, aut tibi singularia, (modo discreta sint) quomodo cunque potes, eadem exerceas. Hac tamen superiora de his sunt observantij intelligenda, quae ex studio deuotionis duntaxat internae habent, ut placeant Deo nec observari necessaria sunt. Itaque quod ante per deuotionem propter Deum solebas facere, iam vbi singularitas hoc yciat, ac propterea caritas vetat per deuotionem & charitatem a què intermittas, ne offendas proximum. Si ante tempore non consueto ex peculiari cultu Dei nudasti caput, nunc propter seruandam pacem proximo quem inde turbari sentis, idem caput in Dei cultum tegas. Quantum homo iuuenis est, & passio, quibus seruit, si interim singulare quid praeter

Singularitas laudabilis quae sit & quae non.

Caeremonias externae vnde meritum accipiant.

QQ

ris pra-

Singularitas
quæ cur sit
detestabilis.

ris pretenderit deuotionis, non recipitur illud, sed ostentationis, aut singulari-
tis vitio tribuitur. Quomodo ergo in ijs q̄ necessaria s̄t facienda, si negligē-
tior inuenieris, aut quā decet tepidior, alijs scandalū præbes, ita scandalū dabis, si in
ijs quæ arbitraria sunt, singularitatem feceris notabilem. Habet enim singula-
ritas quænis hoc, quare detestabilis efficitur. Quia quando quod nemo alius fa-
cit, ipsa præsumit, eos qui à se diuersa agunt, aut contemnere, aut iudicare vido-
tur, quasi nemo rectè faciat quisquis aliter, quam ipse facit, fecerit.

*Scandalum quibus modis contingat, quantopere noceat: hone-
stas morum quosnam deceat: superbia
item vt se sub zeli specie
palliet.*

CAPVT XXIII.

Charitati
nihil præfe-
rendum

Scandalum
quanto stu-
dio cauca-

Morum ho-
nestas præ-
latis maxi-
necessaria.

Nulla sit tibi res adeo chara, quam charitati proximi præferas. Si proxi-
mus tuus scandalizatur ex re quacunq̄ quam habes, proijce ab te: aut
si petis eandem ille r̄m (præsertim si religiosus est & de proprio non vi-
uens) da illi hanc potius, quam offendas charitatem. Quid enim præciosius cha-
ritate? imò quid præciosius Deoque charius anima, quam sperni non oportet, à
Christo redempta. Num tuum commodum, tuam utilitatem v̄e illi præferes, vt
illam vulneres aut occidas, quo tuam expleas voluntatem? Tuum erit, si germa-
ne fueris Christianus, te milles potius contemnere, relinquere, & abnegare, quā
animam cuiuscunq̄ fratris tui spernere aut scandalizare. Hoc tamen intelli-
gendum est in rebus & actionibus quæ licitè possunt fieri, aut intermuti pro
charitate. Nam quæ licitè non possunt, tibi custodias animam tuam, plus quam
proximi (si vtrinq̄ nequis) necesse est. Nihil enim ad charitatem operaris pro-
ximi, quicquid egeris quo offenditur Deus. Deus enim cuius proximo, immo-
so est interuallo anteferendus.

Quoniam ex moribus homines potissimè scandalizantur externis, decet non
solum ab omni opere malo, sed etiā ab omni specie mali abstinere, vt virtu-
tum, vt studiosus, etiam morum seruet honestatem, integritatem, ac matu-
ritatem. Et quamuis ita agere cunctis sit congruum, ijs tamen qui cæteris præli-
ti sunt, aut alijs positi in exemplum, vt sunt hi qui in dignitatibus, officijs, reli-
gionisque cæteris præminent constituti, morum est maxime necessaria hont-
stas. Tu igitur maiore vigilantia, quam ante, eniti debes, ne inordinatus sis in
moribus. Summopere autem caueas à dissolutione, cachinno, à verbis inhont-
stis aut impudicis, ab incontinentia linguæ, & reliquorum membrorum, à co-
rioritate audiendi noua, à leuitatibus quoque & iocis, (nisi ob charitatem in
proximo prouocandam interdum ex conscientia adiocari fuerit necessarium)
& à reliquis id genus, quæ scandalizant. Ab alijs grauioribus delictis idcirco
admoneo tibi cauendum, propterea quod ad eò sit manifestum, ab illis mundum
fore oportere eum, qui Deo placere cupit quam quod est manifestissimum.
Oserua nihilominus quantum superbia propria palliet se sub specie zeli,
quando quasi nolens admittere scandalum, turbatur, si in modico sui æstima-
tionem